

Ság-hegy 1993.

Az első turnus táborozóinak nagy része idén ment először egyedül nyaralni, s néhányuk szeme sarkában könny csillogott, mikor sűrű integetések közepette elindultunk a messzi Ság-hegyre. A turisztaszálló nagyon szép környezetben, egy patinás, régi épületben volt, ami a rendet illeti viszont voltak hiányosságok, ezért igyekeztünk minél többet kirándulni, strandolni, túrázni, így szinte csak aludni jártunk haza.

A gyerekek örömmel próbálták ki a borgátai strand minden medencéjét, úsztak, lubickoltak, sokszor egyáltalán nem akartak kijönni a vízből. Estére olyan fáradtak voltak, hogy az altatással nem volt gond, hiszen igyekeztünk minden szempontból kellemesen elfárasztani őket. Naponta rendeztünk bajnokságokat, számháborút, sport-, ügyességi- és csapatjátékokat, s a szellemi vetélkedők, manuális tevékenységek is helyet kaptak. A nyitó és záró tábortüzek, szalonasütések, dalos játékok sem maradtak ki a programból.

Mivel olyan szerencsénk volt, hogy a busz napokig lent maradt velünk, módunk volt megnézni a Szajki-tavakat, a sárvári várat, néhány múzeumot. Gya-

logtúránk több kilométeresek voltak, s a hegymászás szépségeivel, az itt élő növény- és állatvilággal a helyi erdész ismertetett meg bennünket.

A gyerekek mindenütt feltalálták magukat, s nagyon sok helyen dicsérték meg őket fegyelmezett magatartásukért.

Pontozótáblánkon, melyet az utolsó napon összesítettünk, örömmel láttuk, hogy mennyire igyekeztek szorgalmas munkával és a rend betartásával a leg-

jobb helyezéseket elérni. Mindegyikük ajándékot kapott helytállásáért az utolsó napon.

Örültünk, és mégis ott bújkált egy kis szomorúság a szívünkben, mert haza kellett jönni, de ennek az összekovácsolódott, remek kis társaságnak minden tagja kivétel nélkül igennel válaszolt arra a kérdésünkre, hogy jönnek-e jövőre is táborba.

Markó Ágota tanítónő

A 3. turnus története

Három nappal az indulás előtt a KÖJÁL bezáratta ság-hegyi táborunkat. Úgy tűnt meghiúsul felső tagozatos gyermekeink táborozása. Iskolánk igazgatónője ebbe nem nyugodott bele. Sok-sok utánajárás után sikerült szállást és étkezési lehetőséget biztosítani az előző táborhelyhez közel, Jánosházán.

Aggódo szülők búcsúztak gyermekeiktől az induláskor. Vajon milyen lesz a szállás és a koszt? Nem kell-e nekik is idő előtt befejezni az annyira várt nyaralást?

Ez szerencsére nem történt meg. Köszönhetjük mindezt a szálláshelyünkről gondoskodó jánosházi termelőszövetkezet elnökének, a bőséges és jó kosztot biztosító helyi konyha vezetőjének és dolgozóinak, a táboroztatás minden gondjában segítő Tőreki Györgynének, a gyermekszerető és nagyon türelmes gépkocsivezetőknek, Vaszula Lászlónak.

Ennek igazolásául olvassanak el néhány sort Sándor Mariann és Papp Krisztina élményeiről!

**Kutak ásását, fúrását,
tisztítását vállalom.
Érd X., Zólyomi u. 40.**

JÁNOSHÁZÁN NYARALTUNK

1993. július 16-22-ig az első felsős csoport üdült Jánosházán.

Amikor megérkeztünk boldogan indultunk a borgátai strandra. Hétfőn Hosszúperesztegen túráztunk, utána Ság-hegyet tekintettük meg. Végül elmentünk Sárvárra, ahol egy jót csónakáztunk. A hajókázás után a várat is megnéztük. Másnap egy egésznapos strand várt ránk, ahol remekül éreztük magunkat. Szerda este egy vetélkedőt indítottunk el, amelyben a lányok vereséget szenvedtek. A játék után egy utolsó bulit szerveztünk, ahol nagyszerűen éreztük magunkat.

Az utolsó pillanatokban fájú szívvel búcsúztunk Jánosházától és a borgátai strandtól.

Kriskó Gyula tanár

GÉPKÖLCSÖNZŐ NYÍLT

Tárnok, Tatai u. 18.

Nyitva tartás:

hétfőtől - péntekig: 15-19 h-ig
szombat - vasárnap: 7-17 h-ig